

[Chr. Christensen]

Derfor hilser vi med stor tilfredshed den formulering, man her har fundet frem til. Den er netop kommet i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og regeringen. På baggrund af den debat, der var her for kort tid siden angående netop dette problem, vil jeg give hr. Nørgaard Sørensen ret i, at det helt afgørende i denne sag nu er, at begge arbejdsmarkedets parter fortsætter deres positive samarbejde om denne sag.

Det er positivt, at en række ungdomsudannelser, hvor der er gode fremtidsbeskæftigelsesmuligheder, udvides. Det gælder f.eks. uddannelsespladsernes antal for sygeplejersker, sygehjælpere og plejhjemsassistenter. Forøgelsen af optagelseskapaaciteten i såvel længerevarende som korterevarende uddannelser med sigte på den private sektor hilser vi også velkommen.

Det er jo en kendsgerning, at mange virksomheder er stødt på en lang ventetid i forbindelse med godkendelse af lære- og praktikpladser, og det har ofte været medvirkende til, at der ikke kom noget ud af sagen. Det er vort håb, at lovforslaget her og nu kan bøde på dette. I det store og hele: vi ser positivt på dette forslag.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg vil gerne takke den overvejende del af ordførerne, som har været positive i deres modtagelse af forslaget. Jeg havde for så vidt heller ikke ventet meget andet, for jeg er klar over, at der i dette folketing er en udbredt positiv holdning til, at vi skal have løst lære- og praktikpladsproblemet.

Fru Karen Højte Jensen startede med at takke regeringen, fordi den havde overvundet sig selv og droppet tankerne om tvangsforanstaltninger. Der var flere andre af ordførerne, der også var inde på, det. Jeg ved ikke, om det er nødvendigt endnu en gang at bruge tid her i tinget på det spørgsmål. Det har vi jo tit drøftet før. Jeg må sige, at de borgerlige partiers forestillinger i så henseende ikke har så forfærdelig meget med virkeligheden at gøre.

Derudover havde fru Karen Højte Jensen nogle betragtninger om, at det på trods af vanskelige vilkår for erhvervslivet alligevel var lykkedes at få en stigning – om end en mindre stigning – i lære- og praktikpladsantallet takket være en vældig indsats fra ar-

bejdsgiverne. Jeg er enig i, at der har været gjort en indsats og også ofret penge på det fra arbejdsgivernes side. Der har ikke mindst ude lokalt været gjort en indsats fra arbejdsgiverne i et forsøg på at fremskaffe lære- og praktikpladser, men når vi nu er inde på de baner, er jeg i sandhedens og historiens interesse nødt til at sige, at den stigning, der har været tale om i lære- og praktikpladserne, faktisk skyldes den indsats, der er gjort fra den offentlige sektor. Det er dér, hele stigningen ligger. Tallene er noget mere deprimerende, hvis vi ser på den private sektor isoleret.

Der blev fremført nogle betragtninger om de kombinerede uddannelsespladser og det tværfaglige basisår. Om de kombinerede uddannelsespladser kan jeg sige, at reglerne herfor, retningslinjerne herfor, er under udsendelse. De blev faktisk i går sendt til erhvervsuddannelsesrådet, og de vil meget snart blive udsendt. Hvad angår spørgsmålet om det tværfaglige basisår, så har det været til behandling i erhvervsuddannelsesrådet her en af de første dage i april, og der har været en positiv holdning over for det. Jeg har endnu ikke set erhvervsuddannelsesrådets svar, men jeg ved, der har været en positiv holdning, og jeg går ud fra, at vi, som vi også har antydnet før, vil kunne sætte forsøg i gang i det kommende skoleår.

Også hr. Hans Jørgen Holm vil jeg gerne takke for hans positive bemærkninger. Han må jo være kommet i klemme. Han var nødt til at rose regeringen. Det kan jo ske for selv en venstremand, at han kan komme i den situation.

Hr. Hans Jørgen Holm gav udtryk for, at der i denne lovgivning ikke var tilskud til den mester, som første gang tog elever. Jeg forstår ikke de betragtninger. Jeg kan se, det ikke interesserer hr. Hans Jørgen Holm så forfærdelig meget, for han står og snakker dernede, men han kan jo læse svaret siden hen i referatet. Jeg forstår ikke de betragtninger, for det vil jo forholde sig sådan, at den, der første gang tager en elev ind, befinder sig over gennemsnittet – altså over sit eget gennemsnit, da hans gennemsnit de sidste to år har været nul – og når han så får en elev ind, ja, så får han altså tilskud. Der ligger altså et incitament også for den mester, der ikke tidligere har haft elever, til nu at tage elever.